

“Endülüs’te raks” FLAMENKO

BAŞAK YENER

F

LAMENKO, genel olarak müzik, dans ve ritm bağlamında ele alınmış olsa da hissettirdiği hüznün bize başka şeyler anlatır.

Bunda, doğduğu topraklar ve yaşanmış tarih etkilidir.

Bir görüşe göre, flamenko bölgedeki Latince konuşan asimile olmuş yerli Berberi-Arap Müslümanlar, İspanya Yahudileri ve Çingeneler tarafından beraberce ortaya çıkarılmıştır.

Flamenko, zulüm görmüş, ezilmiş, dışlanmış ve güvensiz bir hayata mahkûm edilmiş toplulukların hırs, şefkat, özgürlük, isyan gibi duygularını dışa vurduğu vücut hareketleri ile şekillenmiş ve bu kendini ifade biçimi geçirdiği değişimlerle dünyayı kasıp

kavuran gösterişli haline ulaşmıştır.

Aslolarak Endülüs bölgesine atfedilen flamenko, Latin Amerika ve Küba’da da aynı formlarda uygulanmaktadır.

Flamenkoda hâkim unsur, şarkıdır. Çoğunlukla gitar ve doğaçlama dans şarkıya eşlik eder.

3 sınıf flamenko vardır. En ağır başlısı “cante grande” (büyük şarkı) veya “cante jondo” (derin şarkı) adıyla anılır ve ölüm, keder ve din konularını içerir.

Ara sınıfta bulunan “cante intermedio” (orta şarkı) gene dokunaklı ama daha az ağırbaşlıdır ve çoğunlukla doğu müziğinden esintiler taşır.

En hafif tarz olan “cante chico” (küçük şarkı) aşk, kırsal hayat ve eğ-

lence konularını ele alır.

Her tarzın kendine özgü bir ritmi ve akor yapısı vardır. Vurgu ve duygusal içerik farklarıyla birbirlerinden ayrılırlar. Doruk noktasında Solea vardır. Solea, Flamenkonun anasıdır. Her fomonun farklı bir hikayesi bulunur. **Z**

Paco Peña.

